

PRAMÍNEK

Č. 109 | INFORMACÍ Z BAČALEK A LIČNA | 10-12/2024

AKTUÁLNĚ Z ÚŘADOVNY

Vážení spoluobčané,

rok 2024 je téměř za námi a je čas se ohlédnout za tím, co se v naší obci událo. Byl to rok plný výzev, příležitostí i změn, a to jak pozitivních, tak těch, které nás donutily čelit nepříjemným skutečnostem. Pojdme si tedy v krátkosti tyto záležitosti připomenout.

Obci se v letošním roce podařilo realizovat několik pozitivních projektů, které obohatily naši obec. Jak jistě víte, poslední více než rok jsme se zabývali obnovou polní cesty ke Křížánku. To se nám povedlo uskutečnit a následně se začátkem listopadu mnoho z vás zapojilo do osázení této cesty ovocnými stromy. Devátého listopadu jsme společně zasadili 81 nových stromů, které vytvořily alej, o níž doufáme, že v budoucnu vytvoří výrazný prvek v naší krajině. Nejen že se bude jednat o významný přínos prostředí, zároveň to bude místo, kde se budeme moci pohodlně procházet, utrhnout si ovoce a kochat se krásou stromů a našeho okolí.

V budoucnu je zde počítáno s vytvořením dřevěného posezení jako zázemím pro nás všechny. Jak jsem již zmínila, na osázení cesty se podílelo mnoho z vás. Proto dále v Pramínku najdete poděkování všem zúčastněným. Dovolím si připomenout, že tato cesta je pouze pro pěší, kromě jednotlivců či profesních skupin, které zde mají věčné břemeno k užívání. Není možné jezdit autem k lesu, aby si člověk zkracoval cestu například na houby. Pokud se situace bude opakovat, bude zde umístěna závora, která takovému chování zabrání.

V průběhu roku se konalo několik oblíbených akcí pro místní obyvatele. Oslava MDŽ, pálení čarodějnic, letní kino, turnaj ve stolním tenise, ale i tradiční jarní úklidová brigáda atp.. Všechny tyto akce přispěly k tomu, že naše obec žije a je místem, kde se lidé setkávají a záleží jim na svém okolí a prostředí, ve kterém žijí. Při jarní brigádě mnoho z vás pomáhalo vykácet nálety a odstranit křoviny, které se nacházely v blízkosti bývalého seníku.

Jednou z nečekaných událostí, která nás totiž potkala a museli jsme ji řešit, bylo právě jeho bourání. Tato budova byla již v tak špatném technickém stavu, že se část střechy zhroutila pod tíhou sněhu a my jsme byli nuceni přistoupit k celkové demolici. I když tento krok nebyl původně v plánu, ukázal se jako nezbytný a pomohl nám odstranit bezpečnostní rizika. Materiál z demolice jsme se rozhodli recyklovat a je uložen na původním místě. Z kraje příštího roku budeme vzhledem ke stavu další přilehlé budovy řešit podobnou situaci u bývalé váhy, abychom odstranili další bezpečnostní rizika.

Když se zabývám budovami v bývalém zemědělském areálu, dovolím si zmínit, že se objevil zájemce o pronájem obecní budovy, konkrétně bývalého kravína. Zastupitelstvo zveřejnilo záměr o pronájmu dané budovy. Zájem o pronájem projevil pouze původní zájemce, který byl nakonec schválen na veřejném zasedání zastupitelstva. Budovu by měl mít v pronájmu pouze na vlastní riziko a je obeznámen s jejím technickým stavem. Plánuje zde uskladnění automobilů a provádění drobných oprav.

Další nečekanou událostí, kterou jsme řešili, byl stav vodojemu. Při jeho čištění se objevila zrezivělá místa v plášti, která obsahovala díry. V červnu jsme tedy zajišťovali náhradní zásobování pitnou vodou a nezbytné opravy. Poškozená místa se vyvařila a poté zabrousila. Následně byl nanesen nátěr, který je určený pro styk s pitnou vodou. Již nyní je jasné, že se v budoucnu bude muset řešit nový akumulací prostor, což bude finančně velmi náročné. Ve spojení s pitnou vodou nás však čekají i další důležité úkoly. Stále je v procesu vybudování přiváděče pitné vody z Dětenic. Tento projekt má klíčový význam pro naši obec a i když se potýkáme s některými administrativními problémy, věříme, že se vše podaří dotáhnout do zdárného konce. Momentálně řešíme odvolání v rámci výběrového řízení na zhotovitele stavby, které podala jedna z účastníků se firem.

Nyní má obec podaný rozklad proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a čeká na vyrozumění. Je pro nás naprosto nezbytné, abychom mohli uzavřít smlouvu se zhotovitelem stavby do června příštího roku, abychom splnili podmínky pro čerpání schválené dotace od MŽP. To máme v tuto chvíli zakázáno.

Významnou změnou, která proběhne z kraje příštího roku, bude výměna provozovatele pivnice U Bači. Jedná se o změnu, která působila velké emoce. Za celé zastupitelstvo bych ráda poděkovala panu Šoltysovi, který má velkou zásluhu nejen na dlouholetém fungování pivnice, ale i na jejím samotném vybudování. Dále děkujeme všem, kteří mu pomáhali. Novou provozovatelkou bude slečna Nela Preisová, které přejeme, ať se jí podaří provozovat pivnici ke spokojenosti hostů, obce i svojí. Předání pivnice proběhne přibližně v polovině ledna roku 2025. Následně proběhne pár drobných úprav, jako je vymalování prostoru, výměna sanity atd.. Následně otevření se předpokládá začátkem února.

Poslední dobou si v obci všímáme, že kromě nápomocných a ochotných občanů se objevují lidé, kteří se do dění obce sice nezapojují, zato mají na vše jasný názor nebo si dokonce neodpustí počínání, které obci zrovna nepomáhá. Ukázkou toho byla návštěva inspektorů, kteří se zabývali stavem dešťové kanalizace obce na základě jistého podnětu, který neodpovídal skutečnosti, což nakonec bylo i výstupem kontroly. Nicméně kanalizace je další záležitostí, kterou se musíme zabývat. Obec má dešťovou kanalizaci, která je stará několik desetiletí a její stav se nyní projevil například před okály v horní části Bačalek, kde došlo k jejímu zhroucení. Kromě řešení technického stavu se obec bude muset zabývat trasováním, zakreslením a následným schválením této kanalizace ze strany nadřízeného úřadu. Bude se jednat o velice drahou a náročnou cestu.

Věřím ale, že pozitivní zážitky budou v příštím roce převažovat a že ho společně prožijeme ve zdraví.

Dovolte mi popřát Vám příjemné prožití vánočních svátků ve společnosti Vašich nejbližších a do příštího roku vše nejlepší, mnoho úspěchů a hlavně zdraví.

Za zastupitelstvo obce
Michaela Mušková
místostarosta obce

Poděkování

Vážení spoluobčané, ráda bych za obec ještě jednou touto cestou poděkovala všem, kteří se zapojili do osázení obnovené cesty ke Křižánku. To se konalo devátého listopadu letošního roku a i když to předem nevypadalo moc nadějně, počasí nám nakonec přálo. Děkujeme, že jste si udělali čas a věnovali úsilí tomuto společnému projektu, který nás bude těšit, doufejme, dlouhá desetiletí. Nyní se dostávám k samotnému poděkování. Nejprve zmíním pana Litoborského a pana Varhana, kteří byli ochotni poskytnout svou techniku a zajistit výkop jam pro sázené

stromky. Dále je třeba poděkovat panu Novákovi ze Mcel (Školky Kalvoda), který byl nápomocný při výběru a dodání ovocných stromků. Stejně nápomocné byly i Lenka Králová a Jana Adamcová, které pomohly s rozvržením a zaměřením stromků. Nakonec poděkování patří každému, kdo se do akce zapojil, ať už zatloukáním kůlů, vysazováním stromků, vyvazováním, umísťováním chráničů, zaléváním, rozvozem materiálu, nebo třeba dovezením něčeho dobrého na zub.

Michaela Mušková

STROMY A MY

Bačalská alej

S podzimem, když se blížilo avizované sázení naší aleje k lesu Křižánku, jsem byla netrpělivá, zda ve vyhlášený termín budu na Bačalkách. Nevím jak vy, ale já si nerada nechávám ujít takovéto okamžiky (v životě lidském je jeden den opravdu jako mžiknutí oka), kterých nebývá v našem životě mnoho a zanechávají významné stopy pro další generace. A přiznám se, že účast na sázení stromů mne po dlouhé době naplnila vnitřní hřejivou radostí. A to z mnoha důvodů. Prvně nám bylo počasí dokonale nakloněno. Půda byla tak „akorát“, však to znáte, co umí bačalská jílovitá půda když zaprší. Na kopci vítr přirozeně pofukoval, ale vcelku příjemně, neobtěžoval. „Třešničkou na dortu“ byla obloha bez mráčku, takže nám i v chladném podzimu bylo příjemně. Druhým spouštěčem radosti byla dokonalá příprava sázení a organizace průběhu akce ze strany obce. V 9 hodin byly připraveny jámy pro výsadbu, u každé kůl a stromek. Štafle a palice, na zavlažování kbelíky a nádrž s vodou na vozíku. Kompresor se sponkovačkou na úvazy stromků. Čtyřkolka pro operativní přesuny lidí i potřeb k výsadbě. Stačilo pár jasných pokynů a sázení se rozjelo úžasnou rychlostí. Zkraje, kde byla půda kyprá, to šlo opravdu bleskově, také díky zručnosti účastníků. Když přibližně v polovině aleje přišla už trochu únava, využili jsme dokonale vybavené občerstvovací stanice s pitím i jídlem. Ke konci aleje vyšla výsadba stromů do míst, kde je náložka kamenů pískovce. Přišlo tak vhod i zahradní kolečko, kterým jsme převáželi vhodnou hlínu, abychom stromům zajistili dobré podmínky pro růst. V ten čas putovala mezi už unavenějšími účastníky výsadby s pečícím plechem Pavla Čížková a podporovala svými domácími dobrotami.

Sledování mravenčího hemžení kolem výsadby po celou dobu mne zahřálo u srdce radostí nejvíce. Vše hezky plynulo, spolupráce i vtípky. Každý se zapojil podle svých sil a možností, senioři i děti. Měla jsem pocit, že Bačalky zase žijí. Přijde mi to přirozené, prožít pár hodin svého času se sousedy a pečovat o prostředí kde žijeme. Setkávat se nejen konzumně v pivnici, když obec něco pořádá. Spousta věcí se dá objednat a zaplatit, ale pak už to není tolik „Naše“ a není tolik vzpomínek, kdy jsme něco spolu tvořili. Přála bych nám všem, ať máme dostatek prostředků na to důležité i hezké co potřebujeme vybudovat či opravit. Ale zároveň také ať máme vůli žít a tvořit spolu, ikdyž máme každý jiný názor. Ať nás ta rozdílnost inspiruje k novým pohledům na život, umíme se sami sobě zasmát a najít dobrá společná řešení. Ať si rádi zavzpomínáme, co jsme to tu na Bačalkách tenkrát spolu „šmoulili“.

Jitka Rukavičková

Stav a ošetření obecních stromů

Obec v nedávné době nechala zkontrolovat stav většiny svých stromů arboristou. Provedené šetření mimo jiné odhalilo, že se na Ličně nachází několik stromů, které musíme řešit přednostně. Nejradikálnější řešení se bohužel týká tří kaštanů u Křížku na návsi. Na těchto stromech byl původně zpozorován choroš, a proto byl pozván odborník. Kromě rozšířené houbové choroby mají tyto stromy ve svých kmenech mnoho dutin. Ne všechny jsou viditelné, ale alespoň pro představu přikládám fotografie aktuálního stavu. Dle arboristy nezbývá jiná možnost, než tyto stromy pokácet. Další strom, který se nevyhne tak radikálnímu řešení, je smrk u nádrže sousedící s vodním zdrojem. Jedná se o smrk, který razantně zasahuje do kabelového vedení. Tato situace je nepřijatelná a vzhledem k druhu stromu není možné provést úpravy tvaru tak,

mická vazba koruny. Příští rok, ještě během vegetačního klidu, bude řešeno dalších více než 10 stromů. Ať už se jedná o lípy, kaštiny nebo smrky, předpokládá se u nich ošetření v podobě ořezu suchých větví, výchovných řezů atd..

Současně informujeme občany Bačalek a Lična, že Správa silnic Královéhradeckého kraje požádala o povolení pokácet jasanů v zatáčce na Ličně. Zdůvodnění tohoto kroku je jejich stav

a bezpečnost silničního provozu. Zde využijí příležitost a uvedu, že silnice č. III/27940 (a většinou bezprostředně přilehlé prostranství podél vč. zmíněných jasanů), která vede celou obcí od Veselice směrem na Libáň (či obráceně :)), nespadá do vlastnictví ani správy obce. Stále se setkáváme s tím, že si to občané myslí. Spravuje ji SSKHK, obvod Kopidlno. Obec Bačalky požádala o prořezání křovin, které se nachází u silnice mezi zmíněnými jasanů na konci Lična a lesem směrem na Libáň. Obdržela jsem informaci, že této žádosti bude vyhověno.

Michaela Mušková, místostarostka obce

abychom se vyhnuli kácení. Nikoho z obce kácení stromů netěší a ve všech případech obec ukládá náhradní výsadbu nových stromů. U zmíněné nádrže samozřejmě na jiném místě. Další strom, který se bude na Ličně řešit co nejdříve, je lípa u autobusové zastávky. Zde bude provedeno ošetření a hlavně bude instalována nová dyna-

KNIŽNÍ INSPIRACE

Je dobré znát krajinu nejbližší kam nás život zavál... Kdo se rád noří do historie, máme tu recenzi knihy **Valdštejnův Jičín**, kterou nám nabídl pan Stanislav Vaněk.

S letošním podzimem se ke mně dostala kniha **Dalajláмова kočka**, autor David Michie. Kniha byla vydána již v roce 2013 a má další volná pokračování. Kočka líčí barvitě a emočně (jako každý z nás) svůj každodenní život v těsné blízkosti dalajlámy. Humorné příběhy, kde se mísí příběhy hollywoodských hvězd, buddhistických mnichů a lidí z okolí kláštera, přináší mnohé „aha momenty“ (kočka i nám). A poznání, že šťastní jsme, když se laskavě staráme o druhé.

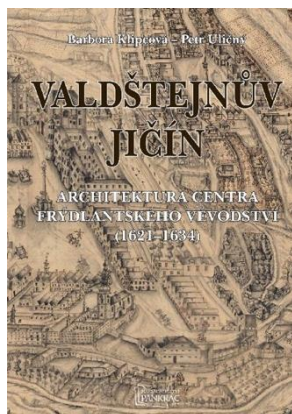
A to je vlastně i v poselství Vánoc, proto zde knihu zmiňuji.

Následně si mne přitáhla další kniha s buddhistickou tematikou. Říkala jsem si: „proč“? Bezesporu proto, že v buddhismu se snoubí humor s moudrostí, soucítění pak vnímám sebe i druhé, s lehkostí a nadhledem přijímám každodenní výzvy života.

Z druhé knihy **Buddhistický žert** níže uvádím jeden z příběhů, z nichž je sestavena. Autorem je Ajahn Brahm, který vystudoval teoretickou fyziku na universitě v Cambrige a posléze se v Thajsku stal buddhistickým mnichem. Na YouTube najdete jeho hojně navštěvovaná videa.

Valdštejnův Jičín recenze knihy

Na vrcholu rodové historie Valdštejnů vyčnívá císařský generalissimus a frýdlantský vévoda Albrecht - jeho sláva a smrt vždy vzbuzovaly zájem odborníků, kteří se převážně věnovali či věnují výzkumu vojenství. Historikové PhDr. Zdeněk Wirth a PhDr. Jan Morávek však Valdštejna prvně badatelsky zkoumali jako městského i krajinného urbanistu a napsali knihu **Valdštejnův Jičín** (1946). Se značným časovým odstupem bylo vydáno dvousvazkové kompendium **Architektura Albrechta z Valdštejna – italská stavební kultura v Čechách v letech 1600 – 1635** (2017) a někteří z jeho autorů - PhDr. Barbora Klipcová a ing. arch. Petr Uličný, poté aktualizovali poznání tohoto tématu významem přesahujícího hranice naší země, a proto vychází

nová kniha: **Valdštejnův Jičín – architektura centra frýdlantského vévodství (1621 – 1634)**.

Do stručnějšího, ale kompaktního textu autoři zařadili objevené poznatky a Albrechta z Valdštejna analyzovali jako nepříjemného a zároveň důsledného stavebníka architektonických děl i krajinných kompozic v Jičíně a blízkém i vzdálenějším okolí, dochovaných v odlišném stupni od původní podoby. Knihu naplnili množstvím informací o těchto stavbách a celcích i fotografiemi krajiny Jičínska, významných památek či architektonických plánů, včetně historických snímků, dokumentujících již zaniklé objekty, popř. průběh jejich destrukce.

Publikace je určena čtenářům se vztahem k Jičínsku i se zájmem o poučení ohledně složitého dějinného období a důležitosti odkazu po významné a rozporuplné osobnosti. Text výjimečně obsahuje chybné údaje – Albrecht z Valdštejna se 24. září 1583 narodil v Heřmanicích u Jaroměře, nikoliv v Horoměřicích, a architekt Niccolo Segrebondi nezemřel v roce 1552, ale v Mantově zesnul o sto let později. Touto knihou je však definitivně potvrzeno, že v případě císařského generalissima heslo „**Inter arma silent Musae**“ („Když mluví zbraně, mlčí múzy.“) úplně neplatilo. Město Jičín i okolní krajina totiž náleží k mimořádně hodnotnému kulturnímu dědictví a společně s Valdštejnem jsou hlavními „hrdiny“ této publikace; vždyť neustále čerpáme z dávného potenciálu nejvýznamnějšího barokního stavebníka v zemích Koruny české a italských architektů v jeho službách.

Barbora Klipcová – Petr Uličný: *Valdštejnův Jičín – architektura centra frýdlantského vévodství (1621 – 1634)*, ISBN: 978-80-86781-47-1, 96 str., 1. vyd., Nakladatelství Pankrác – Praha, rok 2024
Autor textu: Stanislav Vaněk

Buddhistický žert

Příběhy o tom, jak získat co nejvíc z jakékoliv situace

Políbit ošklivou žábu

Před dávnými a dávnými časy, bylo to v zimě, chudá dívka oblečená v hadřicích sbírala v zasněženém lese chrástí na zátop. Náhle mezi klestím na zemi spatřila nejošklivější žabu, jaká kdy existovala. „Brrrrrr!“ otrásla se dívka. „Asi budu zvracet!“

Tu však šeredná žaba promluvila: „Prosím tě, nezvracej, vydrž aspoň chvíli! Raději mi pomoz. Jsem moc nešťastný chlápek. Zaklela mě jedna čarodějnice, které se nelíbila moje muzika.

Když mě políbíš, zlomíš kouzlo. Odměním se ti velkým bohatstvím a budu ti sloužit.“

A tak ta dívka zavřela oči a žábu políbila. Žába se neproměnila v krásného prince, protože v dnešní době mají členové královské rodiny příliš mnoho bodyguardů, kteří k nim nepustí zlé čarodějnice tak blízko, aby mohly zaklít. Ne, bylo to mnohem lepší! Žába se proměnila ve slavného zpěváka pop music, mnohem hezčího než Justin Bieber a asi tak stejně bohatého. Začali spolu chodit a od těch dob spolu žijí v krásném domě v Malibu.

Tak praví stará pohádka, jen s drobnou úpravou. Ale jaký je její skutečný význam? V dnešním moderním životě je spousta „ošklivých žab“. Jednou z mnoha může být například vaše tchyně (víme, co praví lidová moudrost o tchyni a uzetím...). Jak by jste mohli políbit tak úděsnou žabu, jako je klasická tchyně?

Jedna buddhistická novomanželka, ať se snažila sebevíc, nedokázala vyjít s matkou svého muže. Ať řekla nebo udělala cokoli, nikdy to nebylo dost dobré. Tchyně na ní vždycky našla nějakou chybu. Mladou ženu to dohánělo téměř k šílenství.

Snacha zkoušela meditovat. Nepomáhalo to. Pokoušela se posílat své tchyni každé ráno a večer zlatavou mlhu láskyplné oddanosti. Taky to nefungovalo. Pak zkoušela zpívat buddhistické mantry, ale bezvýsledně. Tchyně byla stejně hyperkritická jako vždy.

Protože snacha byla mahájánová buddhistka, často se modlila ke slitovné bohyni Kuan-jin. A tak se jednoho rána opět pokoušela modlit. Nejspíš byla vyčerpaná ze všeho toho trápení s tchyní, protože usnula a zdál se jí sen o Kuan-jin. Bohyně se jí zjevila ve splývavém bílém rouchu, v rukou nádobu přetéající laskavostí, ale když si mladá žena povšimla její tváře, byla šokována.

Kuan-jin měla tvář její tchyně!

Bylo to znamení. Od té doby ta dívka považovala svou komplikovanou tchyni za vtělení slitovné bohyně.

Tchyně začala mít svou snachu ráda a zakrátko z nich byly nejlepší přítelkyně.

Tak, jak se díváte na druhé, dívají se i oni na vás. Takhle to je, když políbíte ošklivou žabu a zlomíte kouzlo.

BAČALSKÉ UDÁLOSTI

Setkání seniorů

A jsme zase o rok starší! Ale jak jsme se přesvědčili na letošním setkání důchodců, vůbec to na přítomných nebylo vidět. Dobrá nálada nás provázela celé odpoledne. Při kávě nebo pivečku se besedovalo o všem, co se kolem nás děje. Toto „brebentění“ jsme na chvíli přerušili malým testem o nejstarších zajímavostech ČR. No asi byl dost těžký, protože správných odpovědí padlo málo, ale za to jsme se dozvěděli aspoň něco nového. Taky byla řeč o věku našich celebrit a o tom, jak se náš život prodlužuje. Vždyť dnešní lidé po osmdesátce a více, zvládají vše, na co lze pomyslet. Můžeme i v naší obci vidět příklady, kdy tito lidé pracují na zahrádkách, cestují po světě, chodí na procházky, u nás i do kopce. Jednou z nich je babička Nešněrová, která v březnu oslaví 95. narozeniny, a přesto ji vidíme stále čiperně pobíhat po vsi. Přála bych všem našim ještě „mladým důchodcům“ takovou vitalitu a pevné zdraví, jako má ona. A tak se těším za rok, že se s dobrou náladou znovu setkáme třeba zase při nějakém zajímavém testu.

Setkání s Mikulášem, čertem a andělem

Mikuláše, čerta a anděla u nás v pivnici očekávaly především ti nejmenší. Někteří s radostí jiní s obavou, ale protože děti na Bačalkách jsou hodné, tak si čert nikoho neodnesl. Jen někomu udělal na ruku černý puntík za zmíněné malé prohřešky, aby si děti pamatovaly, o které jde. Po přednesených básničkách dostaly sladkosti a nastala správná zábava. Oči dětí a úsměv dospělých byl dokladem vydařeného večera. Děkujeme Mikulášovi, čertovi a andělovi za návštěvu.

Renata Folprechtová

Vánoce

Vánoce, Vánoce,
přicházejí po roce.
Přinášejí emoce,
někomu i ovoce.

Pro někoho čas lásky,
pro jiné bez nadsázky
čas velkých smutků
i malých skutků.

Jsou lidé, co žijí sami,
nemohou říct: „mami“,
ani: „tati, dcero, synu“,
cítí se spíš, jako by dostali miny.

Nezapomínejme dívat se kolem sebe,
pro někoho pouhý úsměv
může znamenat celé nebe.
Tak málo stačí, usmát se,
strachy co na to řekne, neposrat se.

Zastavit se za sousedem, co žije sám,
aby cítil se na chvíli milován.
Život nám laskavost vrátí,
třeba tím, že nehodu odvrátí.

Darovat jen tak pro radost,
toho nebude nikdy dost.
Život tohle vše počítá,
jednou i nám laskavost spočítá.

Nikdo neví, jestli někdy nebude sám,
toužit po tom, cítit se milován.
Tak buďme k sobě laskaví,
aby až jednou život se zastaví.

Mohli jsme říct – v lásce jsem žil,
nouzi o laskavost jsem nezažil.

PF 2025

Všechny tváře a emoce života zaznamenané slovy všedního dne.
Verše o síle lidství na vlně radosti i bolesti. Autentické sdílení.
To je kniha Petry Preisslerové Léčba duše veršem s Biodanzou.
Nakladatelství Karel Preissler ISBN 978-80-11-04960-7

Toto číslo vychází 20. 12. 2024.

Výtisk je zveřejněn na internetových stránkách obce www.bacalky.cz.

Čtvrtletník, další vydání bude 21.3.2025.

Vydáván na Bačalkách. Vydavatel: Spolek Bačalský Pramínek, Bačalky 101, 507 23 Libáň,
IČ: 22890874. Evidenční číslo registrace periodika: MK ČR E 20239.

Výtisk je zdarma. Tisk je hrazen z dobrovolných příspěvků občanů a příspěvku obce.

Tento výtisk připravili: Mušková Michaela, Rukavičková Jitka, Folprechtová Renata,
Čížková Pavlína, Varhanová Alena.

Dopisovatelé jsou uvedeni pod příspěvky. Za obsahovou stránku příspěvků ručí autor.

Grafická úprava: J. Rukavičková. Tisk: Verso Mladá Boleslav.

Další fotografie z akcí v obci najdete na www.bacalky.cz v sekci FOTOGALERIE.

Roznášku zajišťují: S. Zeler, J. Rukavičková.

S náměty a připomínkami se obraťte na kohokoliv z naší redakční skupiny
nebo pošlete na email praminek.bacalky@seznam.cz.

Na tisk Pramínku přispěli: Hakenovi 1.000 Kč, p. Urbancová 200 Kč, Fidrichovi 400Kč,
p. Kopecký 400Kč.

**Děkujeme za spolupráci a podporu. Vítáme vaše příspěvky,
náměty a připomínky, aby Pramínek byl přínosem pro nás pro všechny.**